

sendes til offentliggørelse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest to uger efter beslutningen, jf. § 38, stk. 3.

For en beskrivelse af indholdet af lempelsen og de typer aktiver, der er undtaget fra kravene i stk. 1 og 2, henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 38.

De gældende bestemmelser i aktieselskabslovens § 6c og anpartsselskabslovens § 9 vedrørende generalforsamlingens godkendelse og offentliggørelse heraf, foreslås ikke videreført. Det er i stedet præciseret i § 42, stk. 2, at ledelsen er ansvarlig for, at den efterfølgende erhvervelse ikke sker på bekostning af kapitalejeres eller kreditorers interesser. Dette emne er nærmere belyst i bemærkningerne til § 42.

I *stk. 2* foreslås det, at såfremt selskabet skal overtage en bestående virksomhed fra en stifter inden for 2 års-grænsen, skal balancen efter den foreslåede § 36, stk. 3, udarbejdes som en overtagelsesbalance for den overtagne virksomhed. Dette er en videreførelse af gældende ret for aktieselskaber.

Bestemmelsen foreslås strafbelagt, jf. forslaget § 382.

Til § 44

I den foreslåede *stk. 1*, fastslås det, at redegørelsen efter § 42 og vurderingsberetningen efter § 43 skal indsendes til offentliggørelse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for en frist på 2 uger regnet fra bestyrelsens beslutning. Bestemmelsen bygger på artikel 11, nr. 2, i 2. selskabsdirektiv (77/91/EØF), der kræver både en efterprøvelse af værdiansættelsen og en offentliggørelse heraf.

I det foreslåede *stk. 2* præciseres det, at kravet om redegørelse og vurderingsberetning ikke gælder kapital-selskabets sædvanlige forretningsmæssige dispositioner. Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner er som hovedregel kendetegnet ved, at selskabet løbende foretager denne type dispositioner med uafhængige parter. Ved vurderingen af, om en disposition, der er sjældent forekommende, er en »sædvanlig forretningsmæssig disposition«, kan der også ses på kutyme inden for branchen. Hvis selskabet allerede har indgået tilsvarende transaktioner med uafhængige parter, taler dette for, at der er tale om en sædvanlig disposition. Såvel selve transaktionen som vilkårene – herunder betalingsbetingelser, kreditvurdering, sikkerhedsstillelse m.v. – skal være de samme, som når transaktionen gennemføres med tredjemand.

Til § 45

Med den i *1. pkt.* foreslåede bestemmelse er der tale om en videreførelse af den gældende ligeretsgrund-sætning, der er kommet til udtryk i aktieselskabslo-

vens § 17 og i anpartsselskabslovens § 14. Ligerets-grundsætningen betyder, at selskabet skal behandle kapitalejere i samme situation lige.

Forhold, der knytter sig til den enkelte kapitalejer eller kapitalejergroupes situation, kan imidlertid betyde, at alle kapitalejere ikke er stillet lige. Den kapitalejer, der har en lille post kapitalandele, vil således have mindre indflydelse på selskabet end den kapitalejer, som besidder en kontrollerende kapitalandelspost. Tilsvarende vil den kapitalejer, som f.eks. ved pantsætningsaftale har afskåret sig fra at disponere over sine ejerandele, ikke være ligestillet med selskabets øvrige kapitalejere. Forskellig behandling af kapitalejere kan også være konkret begrundet i præceptive danske eller udenlandske retsregler, på baggrund af fyldestgørende dokumentation for straf- eller erstatningsansvar.

Der er ikke med forslaget tilsigtet nogen ændring i de hidtil gældende regler om, at kapitalejere i samme situation har lige ret. Denne ligeretsgrundsætning gælder også som et grundlæggende princip i den europæiske selskabsret, jf. f.eks. 2. selskabsdirektiv (77/91/EØF), artikel 42, hvorefter medlemsstaternes lovgivning skal sikre en lige behandling af aktionærer, der befinder sig i samme situation.

Ligeretsgrundsætningen er ikke til hinder for vedtægtsmæssigt at aftale særlige rettigheder for visse grupper af kapitalejere, hvis blot det sikres, at kapitalejere, der befinder sig i samme situation, stilles lige.

Også for anpartsselskaber gælder noget tilsvarende. Der er således ikke noget til hinder for, at anpartshavere vedtægtsmæssigt fraviger ligeretsgrundsætningen.

Udvalget til Modernisering af Selskabsretten har tilkendegivet, at det fortsat bør overlades til kapital-selskaberne og investorerne selv at tilrettelægge, hvorledes kapitalstrukturen skal være i det enkelte kapital-selskab, og herunder at afgøre, hvad der kendetegner en klasse, og hvor mange klasser et selskab ønsker sine kapitalandele opdelt i. Herved sikres kapital-selskaberne mulighed for at indrette det enkelte kapital-selskabs kapitalstruktur på en måde, der er tilpasset selskabets behov. Udvalget har ikke fundet grundlag for at anbefale en differentiering mellem aktie- og anpartsselskaber, hvad angår kapitalklasser, hvorfor bestemmelsen i forslaget 2. *pkt.* foreslås at gælde for begge typer af selskaber.

For at sikre den fornødne klarhed skal det fremgå af kapital-selskabets vedtægter, hvis der er forskellige klasser i det pågældende kapital-selskab. Er dette tilfældet, skal vedtægterne indeholde oplysning om,